

„Cõe sõnumid“

„Lõikusetänu Leht“

„Tema läkitas neid ewangeliumi kuulutama ja haigeid arstima.“
Luka 9, 2.

„Minge kõige maailma ja kuulutage armuõpetust“

ütles meie Ünnistegija elades siin maapääl. Meie usume kindlasti et käst, paganatele ewangeliumi kuulutada, ka täna weel meile kui kristlastele täiesti kohustaw on. Sääli juures on see ükskõik, kus maal meie elame. Iga inimene, kellele Jumal eesõiguse kinkinud, kas kristliku rahwa wõsuna üleskaswada wõi hiljem ewangeliumit kuulda ja wastu wõtta, on seega enda waimliselt pimedate kaaswendade — paganate — wõlgnifuks saanud Jumala ees, nagu seda Paulus tunnistab. Waata: Rom. 1, 14.

„Lõikufänu Lehe“

eesmärk on ühelt poolt näidata, kui kaugele paganate seka ja mil määral röömusõnum Kristusest ja tema tulewasest riigist on jõudnud ja teiselt küljest wõimaldada selle „Lõikufänu Lehe“ wäljaandjale missioonifeltile wahendid koguda, mis ka sel raske ajal üleweluimetatud ülesannet paganamaadel täita.

Need, kellele see missioonileht laialilastajate poolt kätetuakse, wõiwad kindlad olla, et kõik anded ustawalt missionifektsale edasi antakse.

Meie missiooni keskkorraldus saatis möödunud 23 aasta jooksul 2292 missionäri wälja.

Nendest saadeti 1335 missionäri wiimase 10. aasta jooksul wälja.

1914. — 103	1916. — 137	1918. — 103	1920. — 310	1922. — 137
1915. — 76	1917. — 59	1919. — 83	1921. — 212	1923. — 110

S. P. Adwenti. missioonifelti poolt antakse 114 feelles kirjandust wälja; 80 teises feelles jutlustatakse ewangeliumit jumalaliikelt. Kofku 194 feellemurdes, 116 maal, misjuurde maaala elanikkude arv. 1,479,000,000 on.

Wõrdlew tabel S. P. Adw. organisatsiooni kaswamise üle 60. aasta jooksul.

Wõrdlew aastatunnete löpp	Organisatsioonide arv	Organisatsioonide juurdeajajad	Arw ametisse üldjunnuga igal aastatunnel	Arw wõlgnistooni jooks igal aastatunnel	Arw, milles rannatuid trükitakse	Arw, milles ajakirjad ilmuvad	Arw wõlgnistoonide missioonifeltide arw	Organisatsiooni wõlgnistoonide kogujunnuga		
1872	4 801	s	185 378.60	s	8 562.57	1	3	1	s	38 712.53
1882	17 169		561 837.46		46 219.63	7	10	11		885 382.97
1892	33 778		2 334 382.95		411 373.33	12	24	29		2 858 725.82
1902	67 150		5 613 720.32		4 076 788.69	39	96	126		4 799 419.51
1912	98 044		17 023 363.23		3 138 831.42	75	123	196		12 084 438.13
1922	208 771		62 590 778.53		17 583 760.91	114	154	224		34 196 049.15

Meie organisatsioon hõlmdab praegu 8. diwisiiooni, 55 uniooni, 143. liitu ja 153 missioonipõldu, mis 116. maal asuwad. Meie organisatsiooni ewangeliumi-rawitjusaaju- tuste ja trükitõõstuses ametis olewate teenijate arw on 14, 389, kes eneste tegewusel 194. feelt tarwitawad.

Meie organisatsiooni teenistuses on 224 asutust, mille koguwäärtus, ühes üksikute põldude ajutustega ja 1834 jumalateenistuseruumiga (1921 a.) 34, 196, 049 dollarit oli ja mille tegewus nii ewangeliumi kuulutamise kui ka rawitjusaaju- alal 28, 620, 315 dollarit aastajäsetulekut näitab.

Lõikusest ääri Leht

„Vaadake põldusid, need on ju walged lõikusele.“ — Kristus.

„Kõigile paganatele, suguharudele, ja rahwastele.“

Jlm. 14, 7.

Ütelus: „Kõigile paganatele“ on teatud mõttes Jumala prohwetliku sõna seinajalm. See lause tähendab ühe iseäralise üleilmse missiooniliikumise pääle, mis Kristuse tulemise eel elawa viimase rahvapõhve-ajal peab kõigile rahwastele wiidud jaama.

Jumale ettenägewus on juba wanast ajast sellele iseäralisele meieaegsele missiooniliikumisele teed walmistanud.

Uuemaaja missiooni liikumise sünnipäewa arwatakse üleüldse Prantsuse rewolutsiooni ajaga ühte langewat.

Maailm astus siis ühte uude ajajärku, selgema walguse ja suurema wabaduse ning mitmesuguse teaduslise edu ajajärku.

See aeg oli kätte jõudnud, millest ingel prohwet Danielile rääkis, öeldes: „... pane raamat pitseriga kinni, kuni aeg otja saab; siis wõtawad paljud neid läbi ajada ja tundmine läheb suureks.“ Dan. 12, 4.

See „wiimane aeg wõi lõpu aeg“ tõi rahwaste seas üleüldise ärkamise esile. Kogu

maailm pidi walguse laialilaotamisele kätte jaadawaks tehtama.

Käsi-käes jellel ajal suurenewa teadmisega, igasuguste uute illesleidustega ja edusammudega algas ka uus missiooniajajärg Jumala tundmise laialilaotamisega inimekonna keskelt.

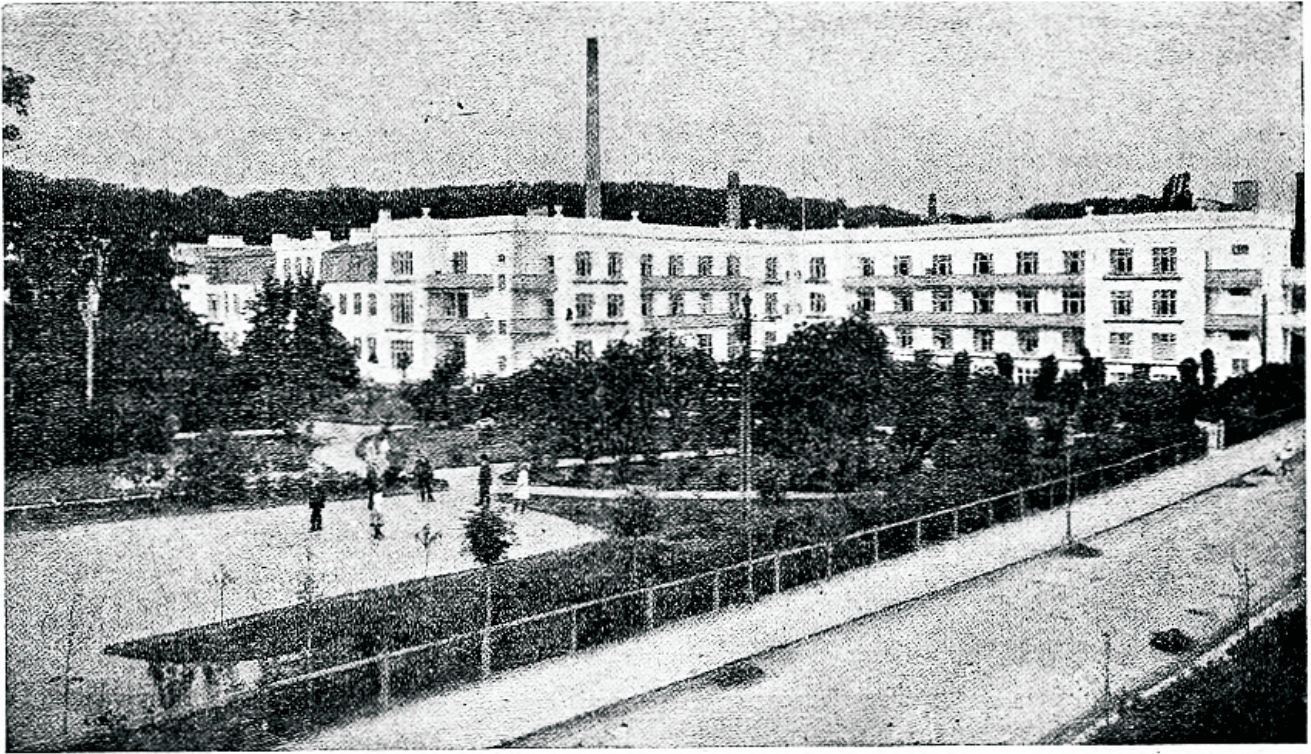
Suure kirjeliige missiooniliikumise seas olid baptistid esimised, kes missioonitööga algust tegid, mida Carrey ja tema faastöölised poolt 1792 aastal käjile wõeti. Kiirel korras liitusid ka peagi teised selles töös ja nüüd tungisid missionärid kaugetesse maadesse ja ehitasid jäl kuni selle ajani täiesti tundmata rahwajugude ja keelemurrete keskelt ewangeliumi tuletornisid.

See oli uue-

maaja missiooniliikumise algus. Alga sellesjamas Büha Kirja prohwetlikes sõnas kirjeldetasse ka selle suurenewa tundmise ja walguse ajajärgu lõppu. Selle aja lõpuosa peab ühe iseäralise ettevalmistamise kuulutusena kohtu tunni ja Kristuse tuleku vastu lõppema.

India naisterahwas palwetamas.

S. P. Adw. sanatorium Skodsborgis, Daanimaal.

Seda meieaegset viimaseaja missiioniliikumist kirjeldab Joannes 14. päät. mille päämõtted meie järgnevalt kokkuvõtame:

a) Igavest ewangeliumi, seda rõõmsõnumit Ünnistegijast, kes kõiki võib ärapäasta, pidi kõigile kuulutatama.

b) See ewangelium pidi end kiiresti laialilaotama, sest selle edu kujutatakse meile ette, lendava inglisa.

c) Seda pidi kõigile paganatele, rahwastele, suguharudele ja feeltele kuulutatama.

d) See annab teada Loojat, elawat Jumalat, Piibli Jumalat ja kutsjub kõiki ülesse teda kummardama, kes on teinud taewa ja maa.

e) See annab teada, et tema kohtu tund on tulnud, ja kutsjub kõigi rahwaste ja suguharude seas kuulajaid ülesse, end selle kohtu vastu ettevalmistama, asetades end Uue Seaduse põhialusele, pidades Jumala käsusõnu ja Jeesuse usku.

Nõnda kirjeldab Piha Kirj. viimaseaja missiioniliikumise üleilmist kuulutust. See seisab nõnda kirjutatud, et kõik seda lugeda võivad; ja et kõik seda lugeda ja teada võivad, et Jumal kõiki sellest kuulutusest osavõtmisele üleskutsjub.

Tubeli ajajärk möödunud.

Wiiskümmend aastat tagasi algajid Seitsemendama päewa Adventistid, kes

Ameerikas esimeseks olid esileilmunud, merejõid läbiõitma ja seda kuulutust kõige maailma kandma, nagu-see 14. päätükis kirjeldatud. Kui imelikult Jumal seda väikest rahvast ünnistanud, kes selle kuulutusega lühikese aja jooksul kõige maailma on tunginud!

Selle „igavese ewangeliumi“ kuulutamine tähendab aga ka ühtlasi kõige inimesoo edusaavutuste enda teenistusesse rakendamist, et neile seega abiõks olla, neid arstida, ülestõsta ja ärapäasta.

See kuulutus on kõigil maal järgmiste abinõude joetamist endaga kaasa toonud: Koolid. Keef-kaswatusajutused üle 15 tuhande õpilajega pääle nende tuhandete, kes kogudustekoolides käiwad.

Haigemajad ja sanatoriimid, kodumaal kui ka väljaspool seda, 337 sellekohast tegevusesolewat hoonet 2541 arsti ja abilised, kes haigeid teeniwad ja neile teed tervise poole kui ka Jeesuse juure õpetawad.

Pääle selle weel see awitustöö, mis pagana maal missiionijaamades haigete ja kannatajate juures toimetatakse.

Jumala elawa sõna jutlustamine, mis ärapäastab ja terve elu ümbermuudab; iseäranis kõigis missiionijaamades

enda 5000 missiõnari, piibli tööliste ja kolpor-
tööride arvuga.

Kirjastus asutused, mis õõl kui
päeval alaliselt tegevuses on, et nad kogu
maailma 5 maajaõl asutvad ja üle 100
keeles selle tõe kuulutuse kirjandust trükiivad.

Esimene „Makedonia hüüd,“ mis La-
dina-Euroopast meie juure kostis, põhustas
meid seda tööd ühelt maalt teisi kandma.

Kaastal 1874 — see on nüüd just 50
aastat tagasi — sõitis meie esimene missiõnar
Ameerika pinnalt väljapoole. Jumaliku
eelnägevuse jelged hüüded juhatasid meid
ikka kaugemale edasi.

Kohe sellejärele, kui meie esimese tööliste
Euroopasse saatmine, kindlustasime enestele
ka kohe asukoha Austraalias, töötamiseks
Lõuna mereslaartel.

Sis tundmine end põhjustatud olewat
minema Lõuna-Ameerikasse, Indiasse, Keef-
Ameerikasse, Ohtu-Indiasse, Jaapanisse,
Hiinasse, Willippisaartele ja Idaindiasse.

Selle aja jookkul oli see wiljarikas tõe
wiinapuu, mis Euroopasse oli istutatud,
end kuni Väike-Aasiani, Lewanteni, ja üle
Siberi Väikse mere kallasteni laialilaotanud.

Misjuguone kaugelolew maa on nüüd
weel puudutamata, wast ehk Abessinia?

Saäl töötame meie juba. Wõi ehk Tiibet,
see suur „lufustatud maa?“ Aga ka Ti-
beti jaoks on meil missiõnijaami olemas.

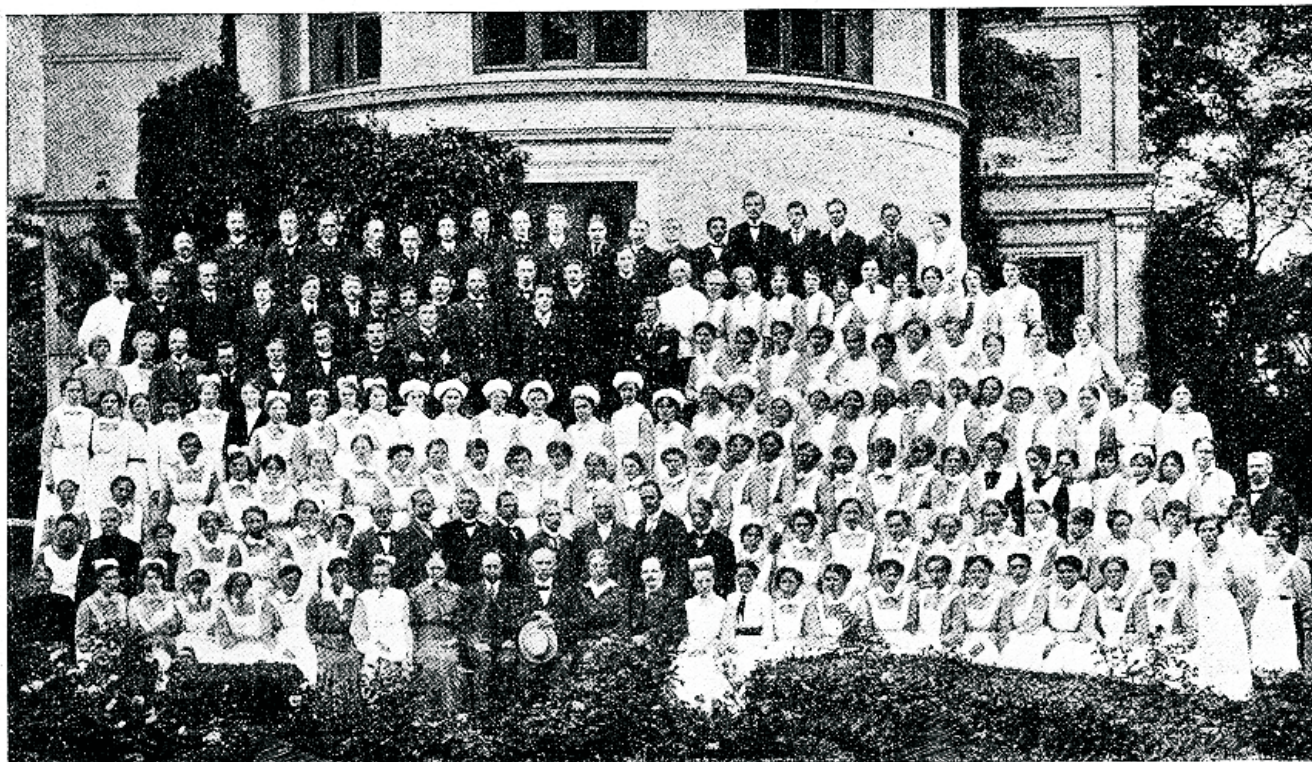
Kõiges selles näeme meie Jumala kätt,
kes meie missiõnijeltsi, kui ükskõrd kõigest
kõigewäiksemat, on juhatanud nõnda et see
nende 50, aastase tegevuse kestel sel möõdul
on wõinud laieneda.

Meie ei ole kõige selle juures jõudnud
nõnda kiiresti hüüetele järele minna, kui
oleksime pidanud. Kui meie oleks rohkem
uskku ja ohwimeeljust päewawalgele too-
nud, siis näeksime täna weel suuremaid
sündmusi.

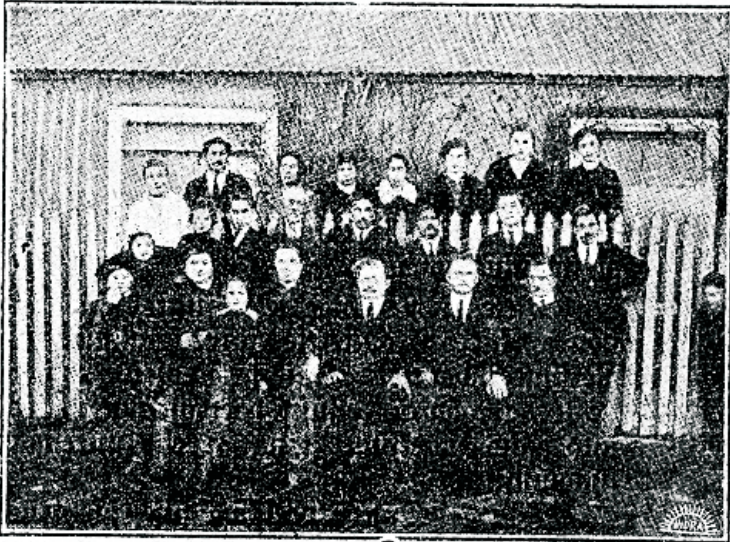
Täna hoiame weel walguse ja armu
kuulutust tagasi.

Paljudelt rahwastelt, kes hüüawad:

„Tulge alla ja aidake meid!“ Nad
hüüawad praegu weel, aga meie ei suuda
nende soowi tähelepanna. Meie täname
Jumalat nende 50 a. jookkul teostatud
edusammude eest missiõnitöös, mis meie
194 keeles tohime teha ja paljude hingede
eest, kes seeläbi Kristuse wäe üle rõõmus-
talwad, mis inimese elu täielikult ümber-
muudab, ja inimese surmast ärapäästab.

Stodsburgi sanatoriumi arstid ja personal.

S. P. A. usklikude grupe Punts-Arenas,
Lõuna-ameerikas.

Püüded Jumala kuffele järele- lammuda.

Waadates teisest küljest näeme aga eneste ees veel puudutamata põlde, juguharud ja keelemurded, misjagustes veel kuulutus Kristuse teisest tulekust peab saama laialikantud.

Kõige selle juures on aeg väga edasi jõudnud; peagi võime meie liig hilja tulla. Sellepärast palume Jumalat, et tema

meile abi annaks ettenägemise märke andmistele kiiremalt järeletulla, mis kõigilt maadelt meie ees üleskerkivad.

Meie peame Kristuse ja tema risti pääle vaatama ja õppima rõglastemalt ning iseennast ärasalgavamalt eneste wahendisi annetama, enda lapsi ja isegi oma elu tema teenistusele pühendama, et „igawene ewangelium“ Jlm. 14 päätt. wõiks „kõigile paganatele, juguharudele, keeltele ja rahwastele“ wiidud saada.

Meie töötame enda püha ülesande juures selles kindlas teadmises et selle lõpetamine meie ees seisab.

Oh! küll ükski inimene seda päewa ega tundi ei tea—Kristus ise keelab igasugust püüdmist sellekohast aega kindlaks määrata—ütlevad meile ometigi kõik sündmused kui meie neid kindla prohvetliku jõna walgel tähelepaneme, et Kristuse tulek ligi „ukse ees“ on.

Tema tuleb pea maa lõikust kookufoguma. Kristuse järelekäijad peawad sellepärast kõige tõsidusega lõikusewäljale ruttama.

Põllud on nüüd walged ja küpsed lõikussele: Wiimne tund on käes...

1. Joan. 2, 18.

W. A. Spicer.

Maal, kus päikene kesköösel paistab.

Norras, keskööpäikese maal, asub maailma kõigepõhjapoolsem linn. Hammerfest, millel umbes 2300 elanikku. Mõne tunni tee jäält eemal asub Nord-Nap. See avaldab sügawat muljet inimese pääle, kui siin kesköösel päikest oma täies paistuses waadeldakse.

See nähtus ja teised looduse iseärasused meelitawad siis tuhandeid huvireisijaid.

Hammerfest on Jumala wägi tema jõna kuulutust lühikese aja jooksul nõnda õnnistanud, et meie siin hiljuti 42 liikmelise koguduse wõišime ajutada. Isegi lapsed on tõe wastu väga huvitatud.

Aliliigutaw oli kuulda, kuidas wäikesed selle eest Jumalat kiidawad, et ta neile adventkuulutuse walgust saatnud.

O. R. Nicolaysen.

Meie kõigepõhjapoolsem kogudus Hammerfestis,
Norras.

Mis äralunastamine on maksnud

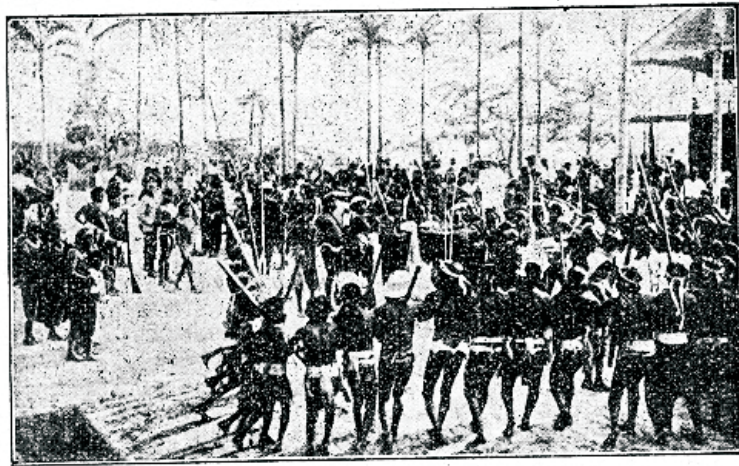
Et äralunastamist vieti hinnata võiks, selleks peame seda mõistma mida see maksnud on. Paljud kristlased hindavad sellepärast äralunastamistööd väga madalalt, et neil selle kohta piiratud arusaamine on.

Jumala, Issa piirita armastus on jeda suurejooneliselt äralunastamistööd forda saanud. Tema kehastas Jumala armastuse imestamisväärilist ilmutust patuse inimesoo jaoks.

Kristus on selleks inimesoo pattude eest surma läinud, et inimene sõnakuulmise läbi omas elus Jumala käsu nuhtluse alt vabaks võiks jääda.

Kristus ei ole mitte oma surma läbi käjult tema võimul äravõtnud ega seda kõrvaldanud, ei ka käsu pühi nõudeid vähen- danud ega nende pühadust ja au lõpetanud.

Roguni selle vastu on tema oma surma läbi tõendanud, et tema Issa käjud sellest üleastujat võigusega huffandistatavad; sest tema on tahtlikult käsu needmise enese pääle

Jndiaalaste tantfupidu.

wõtnud, et meid patuseid inimesi selle need- misest vabastada. Jumala kallil Poja surm ristil tõendab Jumala käsu muutmata olekut.

Tema surm teeb käsu suureks ja au- vääriliseks ning tõendab just seda, et see muutmata on.

Tema huultelt kostsid sõnad: „Arge mõtelge et mina olen tulnud käsku kaotama...“ Seega on siis Jumala käsu nõuded Kristuse surma läbi võigeks mõistetud.

Kui Jumala Poeg Keetjemani aias palvetas, võitles tema niisugust ras- ket hingevõitlust, et higi suurte weretil- kade sarnaselt tema palgelt alla woolas. Kõik pimeduse wõi- mude hirmutused tungisid tema peale.

Siin kandis ta kõi- ge maailma patud, kan- natas inimese asemel käsu üleastujana oma Issa ees. See oli kiusa- tuse tund.

Tema filmi ei paist- nud enam Jumala wal- gusekiired waid tema langes pimeduse wõi- mude kätte. Enda hin- gepiinas langes tema kilmna maa pääle.

Tema tundis Issa wiha. Meie, jüüdlaste inimeste huultelt on ta kannatuse karika ära võtnud, et jeda meie asemel tühjendada ja meile õnnistuse karikat ulatada.

Araneedmine, mis vieti meid oleks pidanud tabama, jai temale o aks.

Suundmise läbi anti teda waenlastele üle ja wiidi ilmaliku kohtu ette, et jääb patustest, jurelik- kudest huultest teotatud ja surma- mõistetud saada.

Siin jai aulik Jumala Poeg „meie pattude pärast haawatud ja meie ülekohtu pärast ärardõhutud.“ Tema kandis sel määral teutust ja häbi kuni ta nõnda teotatud oli, et igaiüks oma filmad tema pealt ärapööras.

Kristus aga waikis. Kui naelad tema kättesse ja jalgadesse tungisid ja hirmuhigi tema ihust woolas, siis awaldus selle ilm- jüüta kannataja kahwatanud ja wärisewatest huultest armastuse- ja halastuse palwe oma mõrtsukate eest: „Issa, anna neile andeks;

Papua sõjamees.

fest nemad ei tea mitte mis nemad teevad."

Inimestel on väga väikene ja piiratud mõiste äralumastamisest.

Mõeldakse, Kristus olla ainult üks väikene osa Jumala käskude nuhtlusest kannud; Kui Jumala Poeg oma Isa wiha tundis, kannatades kõike seda piina, olla temal ikka võimalus olnud oma Isa armastust ja armu tunda; lootuse valgustus olla surma wärawaid tema silma ees valgustanud, ja temal olla alati olnud kindel teadmine enda tulewiku au kohta.

Kuid seesugused mõtted on eksitus. Kõige enam piinas ennistegijat see teadmine, et ta ehk oma Isa meele vastu on.

Tema jifemine walu oli nõnda suur, et meie sellest ainult nõrka ettekujutust wõime enestele teha. Tema ihulikud walud ei olnud mitte tema kõigesuurem piin.

Seda rõhufid maailma patud. Meed wajutasid tema hinge alla. Linfamgi wal-

gusefiir ei valgustanud tema tulewiku. Tema wõitles saadana wäega, kes tõendas, et Jeesus tema wõimuse all olla, et tema wägewam olla, kui Jumala Poeg, ja et Jumal olla end oma Pojast lahti ütelnud.

Kui meil äralumastamise kohta õige mõiste on, siis saame ka hingede õnnistust wõrdlemata kalliks pidama.

Wõrreldes igawese elu kättesaamist kaotab kõik muu enda tähtsuse.

Suur on Jumalafartuse jala asi. Isa ja Poja armastus, meie inimeste vastu, peab meie hinge laulma ja hõiskama panema.

Kes Kristuse järele käib, peab seda imelist armastust teatud määral siin wastupaistma õppi ma, kuni ta kord kõigest jiidamest, ühes

kõikide äralumastatudega, kiituse laulu saab laulma: „Sellele, kes aujärje peal istub ja Tallele, olgu kiitus, ja austus, ja au, ja wägi igaweste igaweseks ajaks.“ **C. G. White.**

Tiibettlased.

Meie õpetus möödunud 50 aasta kestwusel.

Et meie kogudus sel aastal 50 aastase wälismissiooni tegevuse pääle tagasiwadata wõib, siis usume meie et paljud meie sõpradest, kes ühes meiega selle aja kestel tehtud töö pääle tagasiwaatawad, ka Seitsem. Päewa Adventistide õppepunktite kohta ülewaadet joowiksid.

Meie teeme seda siis õige lühidalt. Meie kaitseme weel täna neidsamu põhimõtteid, kui 50 aastat tagasi, kui meie esimese missioonäri, J. N. Andrews'i üle okeani Euroopasse saatime.

Tema alustas siis selle tööga wäljaspool Ameerikat, mille eest meie weel täna wõitleme, ehk küll selle tõe esimesed kuulutajad juba enda tööwaewast puhkawad.

Seda, mis nemad kuulutasid, jutlustame ka meie, ainult wastawalt meieaegsele liikmetearwule ja ajakohaste abindude läbi suurendatud jõuga.

Algusest pääle oleme meie kõrwalekalduumataalt Piibli Jumala Waimust jisseandmise eest seisnud. Piibel ja ainult Piibel on meie usu põhialus.

Sellepärast oleme ka igale poole kuhu meie uial oleme läinud „elu leiwa“ kaasa wõtnud ja seda patuhaigetele inimestele pakkunud.

Jumala sõnast ükfi oleme tõendusi eneste usupunktidele, põhjuseid oma kuulutamisele ja wäge enda teenimisele ammutanud. Tagasihoidmata usus Piibli tõe jisse

oleme meie selle õpetusi ja põhimõtteid eneste jumalateenistuses ja elus kujundada püüdnud.

Jumala käskusi hindame meie üle kõige ja tema lunastusplaani peame meie ainjamaks abinõuks, mis inimesesoo hädasid waigistab.

Meie ei taha eneste töös kedagi muud teada, kui „Kristust ja teda, kui ristlöödud Kristust.“

Meie usume tema kui Jumala aimusiündinud Poja sisse ja oleme püüdnud teda kuulutada, nii paganlikest omifestest walitsewa ebajumalate seas, kui kultuurelu keskkohtades, tõendades teda naisestüündinut olewat, tõelist inimest, kes siin maa pääl elas, suri, ülestõusis ja taewa läks, kus ta weel praegu Isa ja meie wahemehena tegevuses.

Tema ühendus inimsooga, on sellest ajast jeda lähemaks saanud, kui ta oma praeguse aja tööd teostab, ja et ta on töötanud peagi suure wäe ja auga tagasitulla.

Kindlast prohwetlikust sõnast oleme selle kindla teadmise omandanud, et Jumala plaan weel selle rahwapõlwe ajal saab lõpetatud, ja et Kristus nähtawalt ja isiklikult siia maapääle tuleb, mil siis õiged surnud ulesäratakse ja elawad õiged muudetakse ja tema poolt kui omad tema juure ulesse wõetakse.

Pärast tuhandeaastast ajajärku saab tema rahwas jäädawalt siin maapääl elama. Seda „õnnist lootust“ oleme meie maailmale wabalt kuulutanud, kes asjatult teisel teel õnne ja rahupõlwe järele igatsjewad ja selle poole püüawad.

Isääraniis oleme aga ka kristlikku kasinust

juttustanud. Et meie iseäralisel kasinusetuse ajajärgul elame, siis oleme püüdnud niisuguseid, kes loodusekäskudest üleastumises elawad, terwijeõpetuse järele elama mõjutada.

Meie arstid ja halastajad wad on püüdnud kuulutamise ameti kõrwal kannatawat inimesesuguga ka nende ihulistest haigustest ja hädadest wabastada ja neile

terwislikult õnne ja rõõmu osakssaada lasta.

Meie näeme sellestegevuses üht tähtsat ulesandeosa fogu meie tegevuses, et „waim, hing ja ihu saaks hoitud ilmalaitmata meie Issanda, Jeesuse, Kristuse tulemises.“ I. Tess. 5, 23.

Käsu- ja seadujete ajajärgul, kus isegi riigikorraldused kokkuwarisjewad, oleme meie kõiki mõtlema õpetanud, et „Jehowa käsuõpetus on laitmata ja jahutab hinge.“

Selle käsu keskel on kirjutatud manifikus, et „seitsmes päew on hingamise päew.“ Ehk küll igal ajal üks wäikeartwuline usklikeudeosa hingamise päewa, (laupäewa) puhkepäewaks on pidanud, on siiski

üleüldine kristlik rahwas ilma sellekohase käsu wõi wolitujeta Jumala sõna poolt nädala esimese päewa (pühapäewa) endale nädala puhkepäewaks wõtnud.

Soolimata tagasiuamisest ja selle wastu töötamisest ning juurte ohwrite nõudmisest wõidetakse siiski igal aastal tuhanded, kes rõõmuga tõeliku hingamise päewa peawad.

Nemad wõtawad jeda wastu tundemärgiks, et nad Jumala tahtmist üle kõige hindawad. Teg möödub kiiresti. Maailma päewad on Jumala poolt loetud.

Pika, waewarikka reisipõlwe järele on

Buda kujud Koreas.

inimingu juba pea temale määratud ja hädasohtudes mõitlevad, juureneb iga päevaga.

Sel põhjusel püüame meie Sumala tööd maapääl kiirendada. 50 aastat tagasi oli meie töö tähtsusetu ja väikene; praegu on meil, Sumala ühnikustuse järel, pea kõigil maadel misjonärid.

Meie töötame kõikides maajagudes, saadame enda misjonärid üle merele ja meie usklikkude kogukene, kes Sumala töö pärast puudustes

Uuehbriididel elavad Kanibalid.

Meie töö on kõigil maail tuntuks ja et meie sõprade poolt selle töö jaoks kingitud annete arva- aastaastalt on juurenenud, siis loodame et selle juubilaasta annetused meile ühtiseäraliselt juurt jannu edasijõuda aitavad. Meie igatsus on kristliku mis-

soni otstarbeks suurema tagajärgedega töötada ja palume selleks teie lahket toetust.

C. R. Meyers.

G. P. A. generalkonwerentji abijekretär

Metslaste ümberpööramine Lõuna meresaartel.

Waike okeani lõuna osas asuvad tuhanded saared, mille elanikud veel kristlikkude misjonäridega pole kokku puutunud. Viimase aastasadade jooksul on mõningad liigutavad lood misjonitegevuse üle just jäält meie juure kostnud.

Sa isegi praegu veel on misjonäridel jääl haruldajelt huvitavaid kogemusi; ühenduses nende anderikaste kuid kurjuse ja kõlvatuse orjuses maevleiva rahva seas, kes jääl haruldajest ilusatel saartel elavad.

Waade, et inimeise ijeloom tema ümbruse kohajelt väljaareneb, ei näi sugugi nende tõeasjadega kokkukõlastavat, mida nende saarte rahwaste elus näha. Siit, paradüskikult ilusa looduse keskelt leiame juuremat metsikust ja kõlvatust, kui harwa fujagilt mujalt.

Loomulikku toidust on jääl niisuguses külluses, et töötada ei ole tarwis.

Saalomoni, Uue Hebrüidide ja Fidshii saartel on meie misjonärid tähelepanemisvääriksie eduga tegevuses. Sajad inimesed, nende seas päälifud ja elatanud naisterahwad, pööravad enda kuradikumardamijele ja kõlvatumatele kommetele selja ja pööravad rahu ja rõõmu andva elawa Sumala kumardamijele poole.

Nende tunnistused, nii teo kui sõna läbi, tõendavad, et nende ümberpööramine õige ja täielik on. Meil on veel palju rohkem misjonääre tarwis, et selle juure saartemissioni ala tungivaid nõudeid osaltki rahuldada võiks.

A. W. Anderson.

S. P. Adwent. organisatsiooni warandus aastal 1922.

	Põhja-Ameerikas	M u j a l	R o f f u
351 liitu ja missioonipõlde	\$ 3 318 117.08	\$ 4 024 570.21	\$ 7 342 687.29
75 osakonda	3 660 066.13	1 689 712.89	5 349 779.02
91 traktiadioosakonda	584 984.91	175 726.62	760 711.43
123 kaswatusasutust	4 483 635.47	744 001.39	5 227 636.86
51 firjastusajutust	2 445 868.53	1 775 707.19	4 221 575.72
52 sanatoriumi	2 996 464.23	1 583 629.67	4 580 093.90
18 toiduainetewabrikut	— —	1 011 477.71	1 011 477.71
1834 firikut	4 162 998.57	795 378.53	4 958 377.10
1259 kogudusekoolisid	716 274.86	27 435.26	743 710.12
Roffu a. 1921	22 368 409.68	\$ 11 827 639.47	\$ 34 196 049.15
Roffu a. 1920	20 753 238.22	9 946 223.27	30 699 461.49
1921 a. rohkem kui 1920 a.	1 615 171.46	\$ 1 881 416.20	\$ 3 496 587.66

Rõik S. P. Adwent. organisatsiooni asutused, ka sanatoriumid ja trüki-asutused ühesarwatud, ei maksa kellelegi mingisugust osamaksu ja ei wõimalda ühelegi mingisugust isiklist tulu. Alejäägid tarwitatakse organisatsiooni tegewuse laiendamiseks missioonipõldudel.

Lahkeks tähelepanemiseks!

Kui keegi, kes seda lehte lugenud, tunge tunneb, midagi paganamaa missioonitöö edendamiseks ohwerdada, olgu see ükskõik kui väikene summa, siis wõetakse seda alati tänuga vastu ja toimetatakse aujasti annetuse sihtkohta edasi, seda „Missioniteadetes“ awalikult kwitteerides.

Anded saata selle lehe wäljaandekoha aadressil kasjapidajale Martha Raba'le.

Rõik, keda huwitab meie ajal maailmas walitsewate enneolematade olufordade ja sündmuste tähendus, kui ka maakera ja kogu rahwa saatus, need õistku praegu trükist ilmunud raamat:

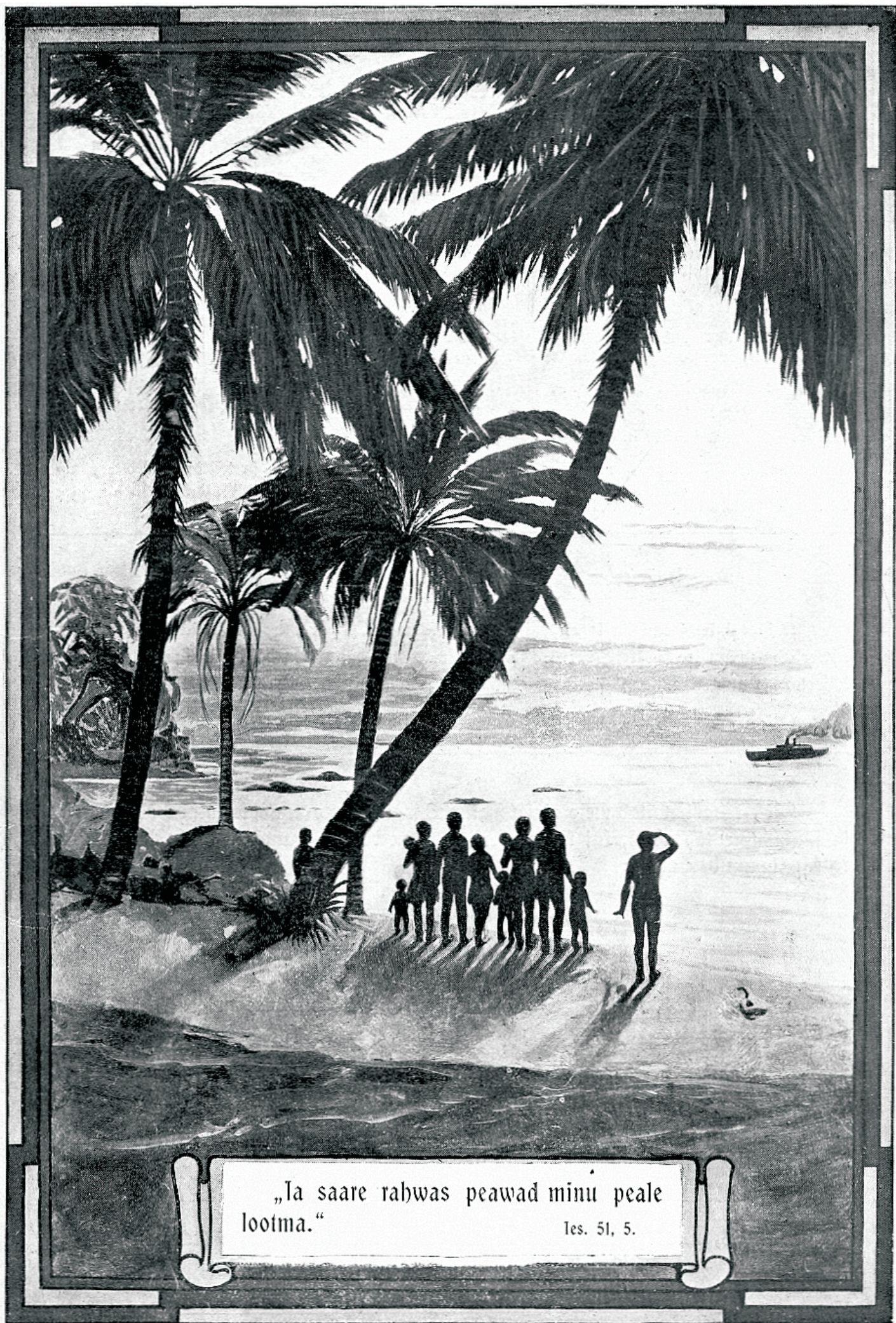
„Maailma tulewik.“

Hind broschüürikuult 125 mrk.

Saada: „S. P. U. Eesti Liidu“ kontorist, Merepuiestee nr. 14-a Tallinnas ja raamatumüüjatelt.

Wäljaandja:

„Seitsmendama Päewa Adwentistide Eesti Liit“,
Tallinnas, Merepuiestee ja Inseneeri tänawa nurgal, omas majas.

„Ja saare rahwas peavad minu peale
lootma.“

Ies. 51, 5.